

Коли осінь зірваний листок

Микола Руденко

Коли осінь зірваний листок
Закружля на золотім крилі, —
Пам'ять, висвіти якийсь куток
На моїй знедоленій землі.

Може, під вербою джерело,
Де корінням бавиться вода;
Чи озерце, де моє весло
Шлях серед латаття проклада.

Кручу, де живуть прудкі стрижі;
Окунців, що плавають по дну;
Чи одну волошку на межі —
Не багато, хай лише одну...

Я повірю, що на схилі літ
Бог мене в біді не залиша:
Адже ж я — це не тюрма, а світ,
В котрому є сонце і душа.